

[Svend E. Johansen.]

Retsplejens Omraade, og det skal betaales med Mangelen paa virkelig dybtgaaende og nødvendige Reformers paa Erhvervslevets og den personlige Selvbestemmelsesrets Omraade. Den Pris er efter min Vurdering for høj.

Jeg vil her ved anden Behandling stemme for de af det ærede Medlem Hr. Gregersen stillede Ændringsforslag, og jeg vil endvidere stemme for Bondepartiets Ændringsforslag under Nr. 8, hvor det slaas fast, at Statens Forretning og private Forretninger ikke maa sammenblandes. Vi har jo sørgelige Erfaringer paa dette Omraade.

Endvidere vil jeg stemme for Ændringsforslaget under Nr. 54 vedrørende Anklagemyndighedens Adskillelse fra Forvaltningen. Ogsaa dér synes jeg, at vi netop paa dette meget ømtaalelige Omraade maa skride til en Ændring, saaledes at Anklagemyndighedens Virksomhed ikke kan bestemmes politisk. Om det skal være i Form af en privat Paa-taleret, som bl. a. Professor Hurwitz gør sig til Talsmand for, og som er et ledende Princip i den engelske Retspleje, eller om det skal gøres paa anden Maade, ved jeg ikke, men jeg vil give min Tilslutning til, at det i Grundloven slaas fast, at Anklagemyndigheden skal adskilles fra Forvaltningen.

Endvidere vil jeg tilslutte mig de Betragtninger, det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen gjorde gældende i Gaar med Hensyn til Spørgsmaalet om Antagelse og Afskedigelse af Ministre. Jeg maa dele det Syn, at det, der maa være det afgørende, og det, der maa være Hovedsagen, er de folkevalgte Repræsentanternes Tillid til det paagældende Ministerium, og ud fra denne Begrundelse kan jeg tilslutte mig Ændringsforslagene uden for Betænkningen under Numrene 1, 2, 3, 4 og 5.

Jeg kan ogsaa tilslutte mig det ærede Medlem Hr. Aksel Larsens Ændringsforslag under Nr. 9, der gaar ud paa, at administrative Afgørelser i Henhold til anden Lov, der gaar ud paa Frihedsberøvelse, Fjernelse af Børn fra Hjemmet o. lign., maa kun ske efter Begrundelse over for de paagældende og skal altid kunne indankes for Domstolene. Der udspilles i dette Land Hundreder af Tragedier paa dette meget vigtige Omraade,

hvor det i Virkeligheden er Administrationen, der har Haands- og Halsret med Hensyn til Sindssygeplejen og Børneværnet, og hvor det er saa afgjort rimeligt, at der gives en Begrundelse fra Administrationens Side, naar saa store, afgørende Indgreb foretages i Individernes Frihed, og at denne Begrundelse altid skal kunne indankes for Domstolene.

Med Hensyn til Ændringsforslag Nr. 76, stillet af Venstre, vil jeg gerne have Lov til at udtale, at der er mangt og meget i dette Forslag, jeg absolut vilde kunne tiltræde, hvis det havde været stillet som enkelte Ændringer til Forfatningsforslaget. Der er en Del af Ændringsforslaget under Nr. 76, jeg ikke kan anerkende, og derfor kan jeg ikke stemme for Ændringsforslaget, men jeg vil gerne principielt give min Tilslutning først og fremmest naturligvis til Etkammer-systemet og dernæst til Nedbringelsen af Rigsdagens Repræsentanter i § 31 til 160. Jeg vil oven i Købet sige, at jeg er meget glad for Formuleringen af Bestemmelsen i § 54 om, at ethvert Medlem med Rigsdagens Samtykke kan bringe ethvert offentlig Anliggende under Forhandling, og at Ministrene skal være forpligtede til at besvare paa fyldestgørende Maade saadanne Spørgsmaal, som med Tingets Samtykke er indbragt til Behandling i Folketinget. Der har jo været adskillige Tilfælde, hvor store og vigtige Spørgsmaal i Forespørgselsform har været indbragt i dette høje Ting, men hvor Forhandlingerne er gledet ud, fordi man ikke har haft tilstrækkelig Myndighed til at holde Ministrene fast ved det, der var Sagens Kærne, at de ikke havde denne uafviselige Pligt, at de skulde besvare Spørgsmaalet fyldestgørende.

Jeg vil ogsaa gerne, da jeg nu er ved dette Forslag, sige, at jeg naturligvis i høj Grad vil kunne tilslutte mig §§ 76, 77, 78 og 79, der paa virksomhedsfuld Maade knæsetter Erhvervsfriheden som Princip, paa en saadan Maade, at om disse Bestemmelser blev ført ud i Livet, vilde mange af de Misbrug, der finder Sted og tolereres i Dag, ikke længere kunne opretholdes. Jeg tror, det var det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen, der i Gaar i sin Tale sagde, at Paragraffer betød ikke saa forfærdelig meget, men det var Aanden i Loven, der havde den afgørende Betydning, og Aanden, under hvilken